

## Korak naprijed

Srebrni kabeli koji sjajno prenose energiju snimke



Danas je nedvojbeno da su Sumic Audio kabeli najrašireniji, najprihvaćeniji i najpostojaniji audio proizvod ikad iznjedren na ovim prostorima. Da, imaju dva ozbilja suparnika - zvučničke kutije SBI s početka i cijevno predpojačalo Oakley s kraja 80-ih godina proteklog stoljeća - no, teško da im bilo koji od njih i po čemu može stati uz bok. Jedinu prednost, i to vrlo teško dostižnu, nad Sumic Audio kabelima ima Oakley predpojačalo. Naime, u cijenjenom engleskom audio-časopisu Hi-Fi Choice krajem 80-ih izašao je vrlo afirmativan i pohvalan test ovog predpojačala, dobivši ocjenu recommended. A danas, umjesto da se Sumic Audio kabeli pojave u Engleskoj, što bi svakako zaslužili, Hi-Fi Choice je došao k nama. Najnoviji zvučnički kabeli Sumic Audija nose naziv Black Hole 8. Radi se o do sada najdebljim kabelima, ali, posljedično, i daleko najskupljem pojedinačnom proizvodu tvrtke. Jer, u paru kabela - čija je ukupna masa 0.775 kg - nalazi se preko 0.5 kg srebra visoke čistoće i oko 0.1 kg ne baš jeftinog teflona. Tome treba dodati i vrhunske, također srebrne, Audio Questove vilice. Samu konstrukciju kabela konstruktor ne želi sasvim otkriti. Oni koji su pomnije pratili razvoj Sumic Audijovih kabela iz brojnih napisa o njima u domaćem audio-tisku, lako će zaključiti daje najveća mudrost i presudno za konačan zvuk -jednom kad se proizvede i na hrpu stavi sav materijal za njihovu izradu - koliko kakvih vodiča koristiti i način kako ih međusobno i u odnosu na druge dijelove kabela 'poslagati'. A varijacije na tu temu doslovno su neograničene. Iako se na prvi pogled može učiniti da se kod kabela više nema što puno učiniti, da su sve ideje već iscrpljene i da se

vrtime u krug, dobro je znano da su i minimalni zahvati na kabelima dovoljni da se zvuk sustava kojeg su dio drastično promijeni. I zato priča o kabelima jednostavno nema kraja.

## NA PRAVOM PUTU

Prije otprilike godinu dana testirali smo predzadnju iteraciju Sumićevih zvučnih kabela. I po prvi puta nisam imao značajnijih primjedaba na način kako provode zvučni signal. U zaključku smo se pitali kako će se dalje stvari razvijati i što se još može učiniti. Kad se čuju kabeli koji su prethodili Black Holeu 8, ostaje se s nevjericom u mogućnost bilo kakvih smislenih promjena, a pogotovo radikalnih poboljšanja. I stvarno, ne može se reći da se dogodilo išta radikalno. Ali poboljšanja su, na kvalitetnim i dobro ugođenim sustavima, lako uočljiva. Krenimo od dna, od bas spektra, koji je, kao i kod prethodne generacije, zvučao nepogrešivo - duboko do krajnjih granica mogućega i pritom čvrsto, uz to iznimno okretno i agilno, mekano, ali krajnje kontrolirano i ugođeno, voluminozno, ali bez traga egzaltirane napuhanosti. Toliku količinu pojedinačnih detalja koji su nepogrešivo bili integrirani u cjelinu nikada do sada nismo čuli ni s jedim zvučnim kabelima. Srednjotonski dio zvukovne palete, koji je bešavno nalijegao na onaj temeljni, zvučao je naglašeno glatko, svilenkasto, gusto tkano, s obiljem sadržaja. Priča o bogatstvu detalja nastavila se i ovdje. Posljednji put smo se pitali gdje su se do sada krili toliko fini detalji. Premda se ovaj put nije pojavila takva masa do tada negdje skrivenih potankosti, bilo ih je sasvim dovoljno da se pitanje ima li ih još i što je potrebno učiniti da izađu na vidjelo činilo sasvim retoričkim. Zvukovni timbar instrumenata i ovdje je bio naglašeno točan i prirodan, a vokali prozračni i u sjajnom timingu, uz vrhunsku artikulaciju i pjevnost. I na kraju, visokotonsko područje. Premda je zazvučalo izrazito visoko, nesputano i bez traga neprirodne svjetline, ipak se na početku činilo da ga 'nema dovoljno'. Kao da je blago zatvoreno. Tko bi tada rekao da srebrni kabeli sviraju svjetlo, taj bi se trebao jako zabrinuti za stanje svojeg slušnog aparata. No, kako je vrijeme odmicalo, postajalo je sve jasnije da tu zapravo ničega ne nedostaje, iako se tijekom vremena nije dogodila nikakva značajnija promjena u zvuku kabela. Postajalo je sve jasnije da su to visoki tonovi koji nisu prisposodivi s onima umjetnima, kakve nam, hoćeš-nećeš, uglavnom prezentiraju naši audio sustavi, već vrlo bliski onima kakve čujemo tijekom žive izvedbe u dvoranama - točni, prozračni i transparentni, bez traga parazitskih sibilanata. I ovi kabeli kao i oni prethodne generacije sjajno prenose energiju glazbenog zbivanja. Sve je djelovalo zapravo kao da kabela nema, kao da se energija sa snimke izravno, bez uskog grla - što kabeli vrlo često jesu - prenosi izravno u sobu, k slušatelju. Ta neposrednost na prvi susret zbuni, osupne, sve dok se ne shvati da je to karika koja je nedostajala za potpuni glazbeni doživljaj u stanu. Ima kabela koji vrlo brzo propuštaju signal, ali između najtiših i najglasnijih dijelova ponekad se može uočiti dinamički diskontinuitet. S ovima toga nije bilo, pa su prijelazi bili besprijekorno kontinuirani i glatki, ali naglašeno odrješiti. A kad je sve drugo u redu i na razini Black Hole 8 kabela, onda je sasvim jasno da će takva biti i rekreacija prostornih dimenzija zvuka. Zvukovna slika bila je nesputano široka, ograničena tek bočnim zidovima sobe, s iznimno uvjerljivo iznesenom dubinskom perspektivom. Pogled kroz orkestar ništa nije zastiralo, tako da je bio kao na dlanu, ogoljen do fragmenata, ali su svi njegovi sastojci bili savršeno integrirani. Visinska perspektiva došla je kao logička posljedica svega. Na snimkama iz stvarnih koncertnih ambijenata bez ikakva naprezanja mogla se uočiti hologrfska slika orkestra koji se stepeničasto uzdiže od prvog k posljednjem redu, s udaraljkašima na vrhu. Nema dvojbe da će Sumic Audio Black Hole 8 biti kompliment svakom kvalitetnom, dobro ugođenom audio sustavu. No, kako će se koji kabel ponašati u sustavu, ovisi puno i osobinama samoga sustava. U sustavima u kojima ovi kabeli 'legnu' zvuk će dobiti sasvim novu dimenziju. I tada, oni koji si ih mogu priuštiti, neće ni trenutka razmišljati o njihovoj cijeni. Svima ostalima ostaje sanjati i nadati se.